Gruppe: 2

FCI rasenr: 45
FCI dato: 05.05.2003
NKK dato: 19.10.2026

BERNER SENNENHUND

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **2**
FCIs RASENR.: **45**

RASEBESKRIVELSE FOR **BERNER SENNENHUND**

Opprinnelsesland/ hjemland: Sveits.

Bruksområde: Opprinnelig brukt som vakt-, trekk- og kveghund på gårder i kantonen Bern. I dag blir den også benyttet som selskapshund og allsidig brukshund.

Kort historikk: Berner sennenhund er en gårdshund av gammel opprinnelse brukt som vakt- og trekkhund og til å drive kveg i de prealpine områdene i traktene omkring Bern. Den ble opprinnelig kalt «Dürrbächler» etter navnet på landsbyen og vertshuset Dürrbach nær Riggisberg i kantonen Bern, der disse langhårede, trefargede gårdshundene var spesielt tallrike. Allerede i 1902, 1904 og 1907 hadde eksemplarer av rasen blitt vist på utstillinger, og i november 1907 bestemte noen oppdrettere i regionen Burgdorf seg for å renavle rasen. Samme år grunnla de «Schweizerischer Dürrbach-Klub» og fastsatte rasestandarden. I 1910 ble det fremvist 107 på en utstilling i Burgdorf, dit mange bønder i området hadde tatt med hundene sine. Fra da av spredte Berner sennenhund, som rasen nå het, seg raskt, og ble populær i hele Sveits, snart også i tilliggende områder i Tyskland, i likhet med de andre sveitsiske sennenhundene. Takket være sine vakre trefargede tegninger og tilpasningsdyktighet er berner sennenhund i dag kjent og elsket over hele verden.

Helhetsinntrykk: Langhåret, trefarget, sterk og smidig brukshund. Over middels stor, med solid benstamme, harmonisk og velproporsjonert.

Viktige proporsjoner: Mankehøyde: kroppslengde (målt fra **skulderleddet** til sittebensknuten) = 9:10. Mer kompakt enn lang.
Mankehøyde : brystdybde = 2:1

Adferd/ temperament: Selvsikker, oppmerksom, vaktsom, fryktløs i dagliglivets situasjoner, godmodig og hengiven overfor folk den kjenner. Selvsikker og vennlig overfor fremmede, jevnt og rolig temperament.

Hode: Kraftig. Størrelsen harmonisk i forhold til helheten, ikke for massivt.

Skalle: Svakt hvelvet sett forfra og i profil. Pannefuren knapt markert.

Stopp: Tydelig, men ikke for markert.

Nesebrusk: Sort.

Snuteparti: Kraftig, middels langt, rett neserygg.

Lepper: Stramme. Sorte lepperender.

Kjever/tenner: Kraftige kjever. Saksebitt, komplett tannsett (M3 tas ikke hensyn til). Tangbitt tolereres.

Øyne: Mørkebrune, mandelformede, godt tilliggende øyelokksrender. Verken for innsunkne eller utstående. **Hengende øyelokk er feil.**

Ører: Middels store, høyt ansatte, trekantede, lett avrundede i spissen. Flatt tilliggende i hvile, tett inntil hodet. Når hunden er oppmerksom heves bakre del av øreansatsen mens forkanten forblir liggende tett inntil hodet.

Hals: Kraftig, muskuløs, middels lang.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: **Kraftig benstamme.** Rette og parallelle, ganske bredstilte.

Skulder: Muskuløs, kraftig. Langt skulderblad, godt tilbakelagt. Danner en ikke for åpen vinkel med overarmen. Godt tilliggende.

Overarm: Lang, skråstilt.

Albuer: Godt tilliggende, verken inn- eller utoverdreide.

Underarm: Kraftig, rett.

Mellomhånd: Nesten loddrett sett fra siden, fast. Sett forfra rett i underarmens forlengelse.

Poter: Korte, runde, godt sluttede. Godt hvelvede tær. Verken inn- eller utoverdreide.

Kropp:

Overlinje: Svakt avfallende fra nakken og ned til manken i en harmonisk linje, deretter rett og horisontal.

Rygg: Stram, rett og horisontal.

Lend: Bred og kraftig, sett ovenfra noe smalere enn brystkassen.

Kryss: Mykt avrundet.

Bryst: Bredt og dypt, når til albuene. Forbryst tydelig utviklet, brystkassen så lang som mulig med bredt-ovalt tverrsnitt.

Underlinje/buk: Lett opptrukket fra brystkassen mot bakbena.

Hale: Busket, rekker minst til haseleddet. Bæres hengende i hvile. I bevegelse bæres den i høyde med ryggen eller litt over.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftig benstamme. Sett bakfra rette og parallelle, ikke for tettstilte.

Lår: Lange, kraftige, brede, muskuløse.

Knær: Tydelig velvinklede.

Underlår: Lange og skråstilte.

Haser: Kraftige, velvinklede.

Mellomfot: Nesten loddrette.

Poter: Noe mindre hvelvet enn forpotene, verken inn- eller utoverdreide.

Bevegelser: Jordvinnende, sunne og jevne i alle gangarter. God steglengde i fronten, meget godt driv bak. I trav, rette og parallelle bevegelser sett forfra og bakfra.

Pels:

Hårlag: Langt og skinnende. Glatt eller lett bølget.

Farge: Kullsort med rike tantegninger på kinn, over øynene, på alle fire ben og på brystet. Hvite tegninger som følger:

- Rene hvite symmetriske tegninger på hodet: Bliss går over mot snute på begge sider til et snutebånd, blisset skal ikke rekke til tantegningene over øynene, det hvite snutebåndet skal ikke dekke munnvikene.
- Moderat store, ubrutte hvite tegninger på strupe og bryst.
- Ønskelig: hvite poter, hvit haletipp.
- Akseptert: Liten hvit nakkeflekk, liten hvit analflekk.

Størrelse:

Mankehøyde: Hannhunder: 64-70 cm, ideal 66-68 cm.
Tisper: 58-66 cm, ideal 60-63 cm.

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

- Usikkerhet
- Lett benstamme
- Uregelmessig plasserte fortenner, men korrekt bitt. Manglende tenner bortsett fra maks to P1. M3 blir det ikke tatt hensyn til
- Tydelig krøllet pels
- Manglende hvitt i hodet
- For stort hvitt bliss og/eller snutebånd som tydelig når lengre enn munnviken
- Hvit halskrave
- Stor hvit nakkeflekk (maks diameter 6 cm)
- Hvit analflekk (maks diameter 6 cm)
- Hvite tegninger på forbena høyere enn midt på mellomhånden («støvler»)
- Forstyrrende asymmetriske hvite tegninger på hodet og/eller bryst
- Sorte flekker og striper på det hvite i brystet
- Skittent hvitt (kraftige pigmentflekker)
- Sort pels med antydning til brunt eller rødt

Diskvalifiserende feil:

- Aggressiv eller ekstremt sky. Engstelig
- Hund som tydelig viser fysiske eller atferdsmessige avvik
- Spaltet nesetrøffel
- Under- eller overbitt, skjevt bitt
- Ett eller to blå øyne
- Entropion, ektropion
- Haleknekk, ringlet hale
- Kort pels eller strihår (stockhaar)
- Annen farge enn trefarget
- Annen hovedfarge enn sort

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Endringer er markert i fet skrift.